

Kako stići do Dubočke pećine:

Iz pravca Beograda Vozite se autoputem Beograd-Niš (E-75) od Beograda do Malog Požarevca i dalje do petlje za Požarevac nekih 60 km. Skrenite u pravcu Požarevca i vozite do Požarevca još dodatnih 18 km. Pre ulaska u Požarevac na velikoj raskrsnici skrenite put Kučeva i Majdanpeka. Odatle sledećih 54 kilometara magistralni put vodi za Kučevo. Po ulasku u Kučevo pratite znakove za pravac Majdanpeka. Još 9 km vozite se za Majdanpek.

Kako pronaći pećinu:

Na nekih 9 km od izlaza iz Kučeva, na magistralnom putu za Majdanpek, naići ćete na znak da ulazite u mesto Duboka. To je greška!! Da je znak pogrešan uverićete se nakon 500 metara kada ćete naići na još jedan znak, ovoga puta tačan. Potrebno je skrenuti nalevo sa magistrale Kučevo-Majdanpek. Dalje, do Dobočke vodi nešto uži asfaltirani put. Nakon nekih 5 km ulazite u Duboku. Da biste stigli do pećine, prodjite kroz Duboku, neskrećući sa glavnog puta.

Nekih 2 km posto izadjete iz Duboke, put postaje jako krivudav, idalje je asfaltiran, sa velikim brojem isključenja, tačan raspored krivina nije moguće opisati, ali Vam preporučujemo da se vodite logikom "ostati na najboljem / najkvalitetnijem putu".

Na jednoj od krivina na desno, 2 km iza Duboke, sa Vaše desne strane videćete drveni znak/strelica, koji pokazuje da je za pećinu potrebno skrenuti na levo. Odavde se već i sama pećina vidi. Dalje put postaje zemljan, vodi još oko 1 km, do livade sa leve strane, gde je parking. Dalje ćete nastaviti peške još par stotina metara. Najpre, predjite drveni most, pa uz reku do vodenice. Odatle vode dva puta do "natkrivenog odmorišta", odnosno pećine; levi kraći i strmiji i desniji, kroz šumu, nešto duži ali i manje strm. Kada stignete do kraja uspona, naići ćete na zaravan sa drvenim klupama i stolovima, ulaz u pećinu je preko puta

Preporučujemo:

Idealno doba godine za penjanje u Dubočkoj Pećini je leto, jesen, kasna jesen pa čak i suva zima. Zbog svoje mikro-klime, pećina leti ublažava vrućinu, a zimi ublažava hladnoću. Čak i po kišnom vremenu moguće je penjati u samoj pećini. No, trebate imati u vidu da posle obilnih kiša pećina "procuri", pa penjanje nije moguće odredjeni period bez obzira na spoljne temperature.

Zbog, činjenica da su Maj i Jun poznati kao kišoviti meseci, kao i da potok praktično izvire iz pećine, ovi meseci nisu dobri za penjanje. Ukoliko vodostaj poraste, što su nam i lokalni prijatelji potvrdili, nije moguće prići levoj strani pećine "odmah je uz potok", dok bi prelazak na desnu stranu bio nemoguć. Idealno mesto za spavanje/kampovanje, ukoliko je suva, je u samoj pećini. Naročito po letnjim vrelim noćima, ali i jesenjim prohladnim noćima. Još jedno, savršeno mesto za spavanje/kampovanje je na malom uzvišenju, na 50-ak metara od ulaza u pećinu, odmah pored "natkrivenog odmorišta". Koga su izgradili loklni lovci i sa svojim natkrivenim stolovima i klupama odlično je za odmor i "klopu". Što se tiče planinskih domova ili drugog udobnijeg smestaja u blizini, još uvek nemamo konkretne informacije.

